

Menighetsbladet

Alvdal

Nr 5/2018

Årgang 68

Vårt øye ser mot Betlehem

*Vårt øye ser mot Betlehem,
Guds rikes tre slår rot og gror
mens Nådens liljer bryter frem
i verdens nakne vinterjord.*

Svein Ellingsen

MARIA, JESU MOR. I KIRKENS LIV. Etter reformasjonen nærmest forsvant Maria ut av de lutherske kristnes synsfelt-skjønt det tok nok tid før hun ble helt borte fra folkelivet, til forskjellen fra kongens og de lutherske prestenes dogmatikk og lære! Reformasjonen kom jo ikke ned-enfra, fra folkedytet; den kom primært fordi dansk kongen ville det. Luther og de andre reformatorene reagerte kraftig på den katolske kirkes Mariadyrkelse, den plass hun som Jesu mor hadde fått i folkefromheten samt den katolske kirkes lære om henne. Maria og hennes status har vært et av de store stridsspørsmål mellom den katolske og de protestantiske kirker opp gjennom århundrene og er det fremdeles, selv om språkbruk m.m. er betydelig moderert.

Maria ble æret som Jesu mor like fra 200-tallet og vi vet at i Roma var det iallfall 3 Mariakirker på 300-tallet. I kunsten ble hun opprinnelig framstilt som ung kvinne med Jesusbarnet på fanget. Som følge av den teologiske tenkningen om Marias status kom hun til å bli oppfattet som og betegnet som «himmeldronning,» og når mange Mariabilder eller skulptu-

rer framstiller henne med blå kappe, er fargen en referanse til hennes status som himmeldronning.- sammen med kronen hun etter hvert fikk på hodet. I billedlige framstillinger kom også hun til å få en glorie- som sønnen hun hadde på fanget. Maria kom også til å bli symbolet for kirken selv. Ifølge Øystein Ekroll har man ikke et eneste eksempel fra norsk middelalder at en kvinne bar navnet Maria- Jesu navn og Marias navn var hellige.

Dyrkelsen av Maria tok seg spesielt opp på slutten av 1000-tallet og særlig gjennom de nye munkeordenene i vest som kom som følge av en reform av klostervesenet. Cistercienserne og fransiskanerne ikke minst dyrket Maria og oppkalte gjerne kirkene sine etter henne. Kirker dedikert til Maria er den klart største gruppen av de kirkene i Norge vi kjenner navnet til. Det oppstod en egen litteratur av Maria-sagaer som fortalte om hvordan hun grep inn i folks liv. Da fokus ble stadig mer rettet på Maria som himmeldronning, kom betegnelsen Frue til å bli brukt synonymt med «dronning,» og på 1300-tallet skjer en gradvis overgang til å betegne kirker som «Vår Frue» kirke her i Norden. Bare

i Trondheim alene kjenner en til ni kirker som har vært dedikert til Maria- alle fra 1100-1200-tallet.

Det finnes en rekke folketradisjoner og folkeviser om Maria som vitner om hennes betydning i folks liv. Planter og urter fikk navn etter henne, så som «Maria gullsko,» Marifingerbjørg,» «Maria sengehalm,» «Marikåpe.» Ifølge folketradisjonen skulle Marihøna fly opp til himmelen og be Maria om godt vær. Bønnen «Ave Maria» skulle alle kunne utenat. Hvor sterkt protestanter kunne reagere på Mariafromheten uttrykkes kanskje gjennom hvor stor motstand det har vært i vår kirke mange steder mot å framføre «Ave Maria» på konserter- like fram til vår tid enkelte steder. .

I kunsten er rosen et vanlig bilde på Maria. Svein Ellingsen har gjendiktet en engelsk folkeviser fra 1400-tallet:

***Å skjønnest rose på vår jord!
Maria Jomfru, Jesu mor!
Alleluia!***

Ingen hadde så mange festdager i kirkeåret som Maria- Luther fjernet alle uten dem som hadde et tydelig bibelsk grunnlag. Festdagene som var utrolig populære, var Kyndelsmesse 2. februar, Maria Budskapsdag (som er beholdt) ca. 25. mars; Maria Himmelfart 15.august, Maris besøksdag 2. juli (Maria besøker Elisabeth); Maria fødedag 8.september, Maria i tempelet 21. november og Maria unnfangesdag 8. desember.

Foto: Wikipedia

I vår lutherske kirke har vi bare bevart Maria Budskapsdag – flere av de andre festdagene bygger dels på en lære om Maria som protestanter ikke deler. I nyere tid har spesielt pave Johannes Paul II fremmet Maria-fromheten i den katolske kirke. I den lutherske tradisjon har Maria i hovedsak fått «funksjon» som forbilde for alle troende i lydighet mot Guds ord og vilje – og «redskap» for Jesu fødsel, men egentlig ingen selvstendig betydning.

Kari prest

Vi tror på en Gud, den allmektige far, som har skapt himmel og jord, alt synlig og usynlig

Slik lyder 1. trosartikkel i en trosbekjennelse som i Alvdal brukes mer enn før, nemlig i gudstjenester i kirkerommet når det ikke er dåp. Denne trosbekjennelsen kalles for den «nikenske» etter byen Nikea der et svært viktig kirkemøte fant sted i 325 e.Kr. Mer presist kalles den for den nikensk-konstantinopolske trosbekjennelse, da trosbekjennelsen hadde fått sin finale form.

Nicenum har alltid vært en av vår kirkes 3 trosbekjennelser, og før gudstjenestereformen for få år siden stod det i Alterboka at Nicenum kunne brukes på høytidsdagene. Prestene forplikter seg på denne bekjennelsen ved si ordinasjon (sammen med den apostoliske, jfr. forrige nr. av menighetsbladet) og den «athanasianske.» Denne bekjennelsen er den mest brukte i de deler av kristenheten som har formelle bekjennelser: i de ortodokse kirken brukes den både i messen og ved dåpen; i den romersk-katolske kirke brukes den i messen, så også i den anglikanske kirke der den tradisjonelt brukes ved hver altergang. Å bruke den oftere enn hva som har vært tilfelle både «her og der» innenfor vår egen kirke, er å ta fram og understreke fellesskapet med de mange kristne som bruker denne bekjennelsen jevnlig.

Bare for å ha sagt det: vår mest kjente trosbekjennelse, den apostoliske, er en vestlig trosbekjennelse og kjennes ikke i de gresk-orientalske kirker. Selv i den romersk-katolske kirke brukes Apostolicum

først og fremst som dåpsbekjennelser, ved prestvigsel og enkelte andre anledninger. Også i den anglikanske kirken er denne bekjennelsen primært en dåpsbekjennelse.

Nicenum er det vi kan kalle en «lærebekjennelse,» altså en bekjennelse der det sentrale er å få fram rett, ortodoks lære med brodd mot avvikende oppfatninger, f.eks. om Gud, om relasjonen mellom Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd – og om forholdet mellom det guddommelige og menneskelige i Kristus. Det er ingen tilfeldighet at Nicenums førte trosartikkel om Gud som skaper er svært kort, og at andre trosartikkel er den suverent lengste. Det skyldtes bl.a. at det var sterke teologiske stridigheter om hvordan man skulle forstå forholdet mellom det guddommelige og menneskelige i Kristus og forholdet mellom Faderen og Sønnen. Fordi det eksisterte forskjellige oppfatninger rundt omkring om det som ble forstått som ortodoks= rett lære, ble det viktig å avgrense seg mest mulig presist mot enhver form for avvikende forståelse av de nevnte forhold. Bekjennelsen kan oppfattes som «en sammenfatning av den oldkirkelige lære om treenigheten og om Kristi person.» (Molland). Hovedpunktet er understrekningen av Kristi guddom og hans vesenshet med Faderen.

Så er det ett ord i bekjennelsen som faktisk bidro sterkt til kirkesplittelse mellom den romersk-katolske kirke i vest og den ortodokse kirke i øst. I tredje artikkel

sies det om Den Hellige Ånd at Ånden utgår fra Faderen og Sønnen. (latin: filioque). («Vi tror på Den Hellige Ånd som er Herre og gjør levende, som utgår fra Faderen og Sønnen....») «Filioque» ble satt inn i bekjennelsen av vestkirken uten hensyn til hva kirken i øst måtte mene. Bakgrunnen var teologiske pekulasjoner og debatter om forholdet mellom Ånden, Faderen og Sønnen i treenighetslæren. Da østkirken oppdaget endringen som var foretatt, reagerte de på at vesten uten videre hadde foretatt endringen, og da forholdet mellom østkirken og vestkirken ble svært spent i det 9. århundre, erklærte patriark Fotios filioque

som et av vestkirkens kjetterier og brøt kirkefellesskapet med Roma og paven. Kanskje var den dypereliggende grunn til protesten oppsisjon mot pavens krav om primat over også den østlige kirken og forskjeller i gudstjenesteliv og fromhetsliv mellom øst og vest. Men stadig er «filioque» et stort hinder for en opphevelse av kirkesplittelsene mellom øst og vest. Grunnleggende handler det om forskjellig forståelser av treenighetslæren.

Kari prest

En redaktør takker av

Dette nr. av Alvdal menighetsblad er det siste jeg er hovedredaktør for. Etter mer enn 37 års redaktørvirksomhet er det på tide å takke av! Heldigvis har vi fått tak i to solide medarbeidere, Grete Langøden og Berit Margrete Kjølhaug til arbeidet som redaksjonskomite- og så satser vi fortsatt på bidrag fra folk slik at bladets innhold blir variert og lesverdig. Det kan jo hende at ex-redaktøren sender inn et bidrag eller to til bladet – ikke minst etter hvert som jeg «dukker ned i» den lokale kirkehistorien! Riktignok slutter jeg som prest- men det betyr ikke at jeg slutter å være en del av menigheten!

Å være redaktør av menighetsbladet tilligger ikke prestatjenesten som sådan,

selv om det er utbredt praksis at prestene deltar i arbeidet med bladet. Det skal innrømmes at i travle tider på «prestefronten» har jeg kjent litt på hvor tidkrevende arbeidet kan være med å finne eller lage stoff til bladet – mens andre ganger har det vært veldig enkelt og greit. Så kjenner man jo på når tida er knapp, at produktet kunne ha blitt mye bedre og man kan ha mange tanker om hvordan det kan videreutvikles. Men man når ikke over alt.

Jeg ønsker alle bladets lesere alt godt for framtida og håper bladet har vært av interesse og fortsatt vil være det! Så jeg sier bare: Takk for meg!

Kari prest

I avskjedens tegn

Oktober måned stod i avskjedens tegn for Kari prest, og vi tar med noen bilder fra forskjellige avskjeds-anledninger.

En avskjedssamling var for de frivillige medarbeiderne i menigheten, det vil si frivillige klokere, medlemmer av besøkstjenesten og frivillige i forskjellige utvalg. Samværet ble holdt på Into. Der ble Kari overrakt blomster og et gavekort på bokhandelen – og dagen etter var soknepresten på bokhandelen og skaffet seg siste bind av bygdeboka- som hun lenge hadde ønsket seg! Kari fikk takket de frivillige for deres uvurderlige innsats – samværet var en måte å formidle at sokneråd og prest ser og verdsetter høyt den innsatsen de gjør. Det var noen hyggelige og muntre timer!

Avskjed med frivillige medarbeidere.

Soknerådet, ansatte og Kari hadde en avskjedssamling på Huldra i oktober med nydelig mat og flott service! Kari ble overrakt nydelige blomster og en gavesjekk – også den knyttet til bokhandelen og like høyt verdsatt av «lesehesten» Kari! Det var nok en anledning til å takke gode samarbeidspartnere i lokalkirken for innsatsen ; stab og sokneråd i Alvdal har gjort

gjør en svært god jobb i mange krevende sammenhenger og fortjener rosen de fikk!

Det ble tatt avskjed også på Solsida Om-sorgsheim med kaffe og bløtkake etter andakten, og der fikk presten over-

Sokneråd og ansatte på Huldra.

Avskjed med beboere på Solsida.

rakt en «passe STOR» kaffekopp med engel på- så kan jeg se på den og huske på dem som bor og jobber på Solsida- og det kommer pensjonisten til å gjøre med glede!

Søndag 21. oktober var dagen for den offisielle avskjedsgudstjenesten, og ifølge den avtroppende presten ble det en uforglemmelig dag! For første gang ble det framført musikk på pipeorgel og kororgel samtidig, ved henholdsvis preludium og postludium. Tre kantorer var i aktivitet. Nikolai Berg framførte «Panis Angelicus, vakkert – Kari prest har et spesielt forhold akkurat til den sangen. Alvdal Blandetkor framførte «An Irish Blessing» og «Har du fyr,» så der kom både det keltiske og det nordnorske «elementet» inn – områder og kulturer som har vært og er viktig for pensjonisten. Prost Simen Simensen takket

Marsipankake med avskjedstekst.

Kari for lang og tro tjeneste – det ER ganske uvanlig å tjenestegjøre så lenge på ett sted- og overrakte blomster, og ordfører Johnny Hagen formidlet takk og blomster fra Alvdal kommunestyre.

Mange hadde tatt veien til kirka denne dagen, og mange var også med på påfølgende kirkekaffe der Kari fikk takke både ansatte, konfirmantkullene i alle år, sykehjemmet og alle dem som gjennom årene har hatt samtaler med henne når livet har vært vanskelig og/eller sorgtungt. Hun fikk også takket for det gode tverrkirkelige samarbeidet i bygda, gode kontakter på tvers av forskjellige grenser – og takket Alvdal prestegård! Hun mottok mange varmende gode tilbakemeldinger- og det var en sliten, svært takknemlig og litt overveldet sokneprest som dro hjem med favnen full av blomster, gaver – og som ikke trengte middag den dagen etter nydelig bevertning som avsluttet med bit av en diger marsipankake med påskriften: «Kari prests avskjedsgudstjeneste.» Takk er sendt til de mange involverte for en dag presten vil ta med seg inn i pensjonisttilværelsen som et herlig minne!

Avskjedene har vært mange og grun- dige- for det har også vært avskjed med prestekollegiet, i Egnund kapell og i Foll- dal.

Fra kirke- kaffen etter avskjeds- guds- tjenesten.

Juleandakt 2018

Det var mye mørke som omgav Jesu fødsel.

Et folk var okkupert av en fremmed hersker, ei ung mor som ennå ikke var gift, ei lang reise like før fødselen, og natt over stallen der barnet ble født.

Fødselsfortellingen skinner likevel som en dyrebar skatt og er noe som mennesker fester sitt håp og sin tro til.

Julebudskapet vil oss noe! Det vil ha oss til å stole på at nåde og sannhet finnes. Det vil at vi skal lite på at det finnes en Gud, en kraft som aldri gir opp kampen for det gode. Som ikke gir opp troen på kjærlighetens muligheter.

Det barneansiktet som lyste mot Maria og Josef er fremdeles tegn på at Guds lys er kommet nær oss og at mørket ikke kan

overvinne Kristi lys. Hans kjærlige lys holder oss fast i sannhet, trøst og håp.

*Det som ble til i ham, var liv,
og livet var menneskenes lys.*

Forunderlig og vakkert formidles det store og sanne i at lyset skinner i mørket og at mørket ikke har overvunnet det. Det sanne lys som lyser for hvert menneske, er kommet til verden. Full av nåde og sannhet. Og fred.

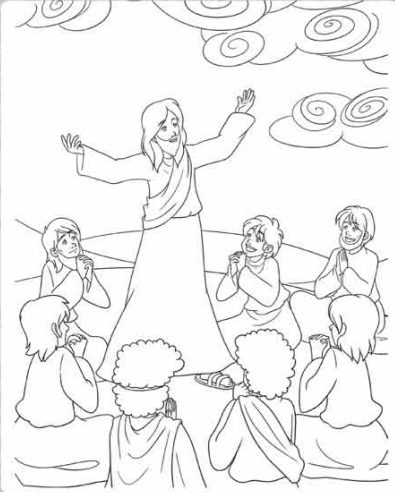
Dette er en julefred uten virkelighetsflukt. En jul der vi tenner våre lys i trassig tro på det sanne lyset. Lyset som gir oss mot til å kjempe og aldri slutte å stå opp for det som er rett og godt.

En velsignet julehøytid!
Biskop Solveig Fiske

Fargelegg!

«Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende», sier Jesus.

Tegning: Chiara Bertelli

- Naboen var innom og lånte gressklipperen i morges.
- Da ser vi den nok aldri igjen.
- Å? Hvorfor ikke?
- Den var hans.

Vitser

- Søsteren min synes jeg er altfor nysgjerrig.
- Hvordan vet du det?
- Det stod i dagboken hennes.

Finn 5 feil

Tegning: Chiara Bertelli

De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet til høyre?

Tårnagent-kryssord

I kryssordet skal dere bruke Det nye testamentet. Store tall i Bibelen er kapittel, og små tall er vers. Markus 2,11 betyr altså kapittel 2, vers 11 i Evangeliet etter Markus. Finn løsningsordet i de fargede rutene.

Land i Romerne 15,28	1.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Yrke i Romerne 12,7	2.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Kvinne i Apostlenes gjerninger 16,14	3.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
	4.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
									Rystelse i Apostlenes gjerninger 16,26
Sko i Markus 6,9	5.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Kvinne i Markus 15,40	6.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Landområde i Markus 16,7	7.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Navn på Jesus i Matteus 16,16	8.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
	9.	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	Disippel i Matteus 26,75

Gi barnebladet BARNAS til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement

på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

Avskjeder - og jul. Bare noen tanker...

Dette nr. av menighetsbladet vil være preget av avskjeder av forskjellig art. Noen avskjeder skyldes dødsfall, andre at aldersgrenser innhenter en. Når dette leses, går det mot jul. Det er en tid hvor mange kan føle på tidligere avskjeder: noen er borte som skulle ha vært der. . . . For mange er jo jula en «minnes tid,» omgitt som den er av mange familietradisjoner som kan være sterkt knyttet til personer som ikke er der lenger av forskjellige grunner.

Når det blir jul, liker mange å samle familie og slekt rundt seg; da har man tid for hverandre, og godt er det! Innimellom kan man i media eller mer privat (=unndratt det offentlige rom) bekymre seg for dem som har opplevd avskjeder, at de skal bli sittende alene i jula. Bekymringen som er uttrykk for omsorg, kan være svært berettiget. Eller ikke. Det kan jo hende at enkelte som har opplevd avskjed, faktisk kan ønske å trekke seg litt tilbake, være omgitt av sine minner og kjenne på savnet? Det viktige er jo å kunne invitere, spørre den/de enkelte – og ikke uten vide-

re undre seg eller bli enda mer bekymret om vedkommende takker nei til invitasjoner. Det kan kjennes veldig godt å bli spurt/invitert – og godt om man merker at et eventuelt avslag blir ikke bare akseptert, men respektert slik at ikke den invitererte føler på at man «burde» si ja takk, fordi folk viser positiv omsorg. Samt at den som inviterer, ikke slutter å invitere seinere, fordi man tror at «vedkommende vil sikkert ikke, siden han/hun avsto sist.» Julia kan være en god «minnes tid» midt i savnet man kan ha, med tid, stillhet og ro til nettopp å minnes og glede seg over de gode minnene man har. Å kjenne på det gode og det såre på en og samme tid er ingen motsetning- akkurat som det ikke er noen motsetning mellom det å være sosial og si ja takk til invitasjoner – og det å trekke seg litt tilbake og minnes.

God advents- og juletid!

Kari prest

Prestetjenesten og gudstjenester i Alvdal framover

Når dette skrives, er det et faktum at ved søknadsfristen 1. oktober var det ingen søkere til soknepreststillingen i Alvdal. Selv om stillingen blir lyst ut andre gang ganske raskt, betyr det at det vil ta lengre tid før ny prest kan være på plass.

De som ønsker dåp, bør derfor ta kontakt med prosten i Nord-Østerdal om når det kan bli gudstjenester her-

det er prosten som regulerer betjeningen av Alvdal i ledighetsperioden.

Det er klart at det kommer en midlertidig vikar til Alvdal i julen, og dermed er det mulig med dåp 1. juledag. Gudstjenestene går som normalt julaften i Egnund kapell kl. 11 og i Alvdal kirke kl. 15. Kari prest tar juleandakten på Solsida på julaften kl. 13.30. Det blir også mulighet

for dåp søndag 20. januar; prosten holder den gudstjenesten. Etter januar er ting uavklart i skrivende stund. Det blir også en gudstjeneste i februar v/prosten.

Salmekvelder

Det er satt opp egne salmekvelder søndag 18. november, søndag 27. januar og søndag 24. februar, alle kl. 19. Det er anledning til å ha dåp på salmekveldene.

Andakter på Solsida

Soknepresten i Folldal holder nattverd-gudstjenesten på Solsida torsdag 13. desember kl. 17. Nattverd-gudstjenesten er åpen for alle. I forbindelse med et arran-

gement for eldre på Solsida, arrangert av besøkstjenesten, holder Kari prest andakten; datoen er 24. januar, tid kl. 17-19.

Ved begravelser tas det kontakt med prosten på Tynset.

Familiegudstjenesten 1. søndag i advent med utdeling av Barnas Kirkebok og gave til 5-åringene går som normalt, den tar Kari prest sjøl. Det samme gjelder for «Lys Våken» som arrangeres samme helg. Også ved den gudstjenesten er det mulighet for dåp.

Det er ikke mulig å sette opp noen guds tjenesteliste framover i dette bladet, ut over dem som allerede er nevnt her.

Konfirmantene 2018-19

Konfirmantundervisningen er i skrivende stund godt i gang. Det er 18 konfirmanter som i år følger kirkens konfirmantundervisning, og tenåringene ble presentert for menigheten ved gudstjenesten i Alvdal kirke 23. november. Da hadde noen av dem allerede vært «i sving» ved høst-takkegudstjenesten søndagen forut og utmerket seg ved sin rolige, fine framferd og gode på framføringen av det de hadde fått i oppgave.

Kari prest har ansvar for konfirmantundervisningen fram til jul. Etter jul får trosopplærer Hilde Gellein Løkken ansvaret, men Kari prest dukker opp igjen i forbindelse med dagsturen til Trondheim. Lørdag 20. oktober var konfirmantene på kirkebesøk i Kvikne kirke, Tyllaldalen kirke og Folldal kirke for å se og få vite litt om

andre kirkerom og deres historie. Samtidig ble det en anledning til å få vite litt om symbolikken i utforming og utstyr. Både Tyllaldalen og Folldal kirker har en spesiell tilknytning til Alvdal: Tyllaldalen fordi den en gang var hovedkirke og alvdølene måtte gå dit for å få utført kirkelige handlinger (en modernisert utgave var alle gudstjenestene alvdalskonfirmantene hadde der da vi hadde konfirmanthelg på Tron Ungdomssenter); Folldal fordi fram til 1989 var Folldal og Alvdal var hvert sitt sokn i samme prestegjeld. I Tyllaldalen vil menighetsrådet der spandere lunsj på gjestene fra Alvdal – noe vi setter stor pris på!

Margrethe Bjørn in memoriam

Kari prest

Et personlig minneord!

Det er svært trist og vemodig at Margrethe Bjørn ikke lener er blant oss, selv om hun ble 93 (94) år gammel! For Alvdal menighet har hun betydd utrolig mye! Etter at faren, Per Steien sluttet som klokker, overtok Margrethe den tjenesten sammen med Sverre Tømte og Birger Træthaug.. De utgjorde et flott klokkersteam, og jeg vil minnes mange muntre stabsmøter med dem! Det var Margrethe som var klokker ved begravelser, en tjeneste hun utførte med stor takt og hensynsfullhet. Typisk Margrethe hadde hun med seg kaffe og kaker de gangene hun skulle være klokker- og ikke bare det: det var servietter og duk, alltid i de liturgisk korrekte fargene! Hennes omtanke og evne til å skape trivsel var stor!

Hun var også med i redaksjonskomiteen til menighetsbladet i mange, mange år, både da vi var sammen med Folldal og etter at vi fikk eget menighetsblad. Hun bidro med små og lengre dikt og kom med innspill til stoff.

Margrethe var med å starte opp besøks-tjenesten og deltok der inntil en sviktende helse gjorde det vanskelig. Men hun var tilstede på førjulssamværet for besøkstjenesten hos Kari prest i fjor. Jeg vil også minnes sangene hun skrev til de eldresamværene besøkstjenesten arrangerte, og hennes og Olov Ingvild Tømtes diverse muntre innslag på hageselskapene i prestegarden!

Hun var utrolig oppmerksom: ikke en fødselsdag her i huset uten at det kom en hilen i form av telefon, kort eller brev. Og så var det noe ganske spesielt: fra min tid med «klippekort» på Kirurgen 2 på Elverum, ved hver ny nedtur etter operasjoner kom det alltid en hilsen fra Margrethe – som om hun kunne sitte i Alvdal og på forunderlig vis merke at noe ikke var som det skulle. Det slo aldri feil: det kom en blomst, et kort, en telefon. Og selvsagt varmet det

veldig! Hun hadde en innlevelsesevne og empati med mennesker som strevde på et eller annet vis som var sjelden.

Margrethe stod på perrongen sammen med andre den dagen jeg for første gang satte foten på Alvdals grunn- og typisk Margrethe, hadde hun med seg hakk som gave. Gjestfriheten hennes var like stor som hjerterommet – STOR! Det var typisk for henne da hun oppdaget at druesalaten hennes ble høyt verdsatt av undertegnede, var den å finne hver gang jeg kom på besøk!

Hun var også et av de mest lojale mennesker jeg har møtt! Pliktoppfyllende, samvittighetsfull og absolutt pålitelig; sensitiv, forsiktig, hensynsfull – jeg slipper i grunnen opp for godord... kanskje de kan oppsummeres i ordene en veldig god venn og en veldig god medarbeider!

Hun og Kristian skapte et hjem det var herlig å komme på besøk til! Vi kunne snakke sammen om absolutt alt – og jeg visste at det som ble sagt der, kom ikke lenger. Det var et «hus» der jeg kunne være meg sjøl- og ikke bare presten. Og når replikkene fløy mellom Kristian og meg, tror jeg nok Margrethe enkelte ganger var litt bekymret for at det skulle gå for langt. Det gjorde det aldri! Jeg tror nok det var mange som fant at Margrethe var god å snakke med! Jeg minnes mange nære, gode samtaler – både i alvor og spøk – og ved sin romslige, vennlige og varme væremåte fikk hun folk til å føle seg velkommen!

For meg er det som om ringen nå er sluttet: Margrethe stod der da jeg kom- og en av mine aller siste tjenester før jeg blir pensjonist, blir å forrette ved hennes gravferd... faktisk i samsvar med et løfte jeg gav henne for mange år siden...

I dyp takknemlighet og på vegne av Alvdal menighet og meg selv lyser vi fred over Margrethe Bjørns gode minne.

Minneord om Ingveig Moldstad

Kari prest

Det er ikke hver dag vi har minneord om medlemmer av andre trossamfunn i menighetsbladet vårt, men for Gerd Ingveig Moldstad gjør vi gjerne et unntak. Det skyldes det mangeårige gode samarbeidet vi har hatt med henne og med Alvdal pinsemenighet generelt. De følgende ord er en litt omarbeidet versjon av Kari prests minneord i Gerd Ingveig Moldstads begravelse.

Ingveig var, et utrolig flott menneske jeg hadde gleden av å kjenne! Trygg og klar i sin tro, men samtidig raus og romslig i møte med mennesker med en annen tro. Hun hadde en dyp respekt for mennesker; det merket man i hennes møte med mennesker. Hun var en god lytter, og hun fikk lytte til mange om mye. Hun fikk gi hjelp og støtte til mange som strevde i sine liv. Hun behandlet alle med verdighet – fordi hun SÅ hver enkelt's gudgitte verdighet uavhengig av alt ytre. Ingveig var klok og reflektert og derfor også en interessant samtalepartner. Det var mange kortere og lengre filosofiske utvekslinger og betraktninger de mange gangene vi møttes mens Ingveig bodde på Grindegga og jeg i prestegarden – den ene på tur ut, den andre på tur hjem- eller omvendt. For ikke å snakke om en 17. mai morgen da jeg skulle heise flagget i prestegarden og det blåste temmelig stridt. Jeg hang omtrent i snora for å få opp flagget som stod rett ut, men selv med min tyngde gikk det dårlig – så flagget havnet i treet rett ved siden der jeg ikke kom til, og Ingveig kom forbi, forsvant

inn i greinene, fikk tak i flagget – og sammen vant vi over vinden. Vi kunne feire 17. mai i hver vår sammenheng med flagget til topps!

Ingveig var trygg, solid og stødig, jordnær og ekte – og jeg opplevde hennes forkynnelse som varm, nær og tydelig der hun kunne tegne opp det kristne håpet – uten å miste bakkekontakten, for å si det slik. Og hun kunne si fra, hvis det var noe, klart, tydelig, men saklig og rolig. Alvdal pinsemenighet og «alvdalsavdelingen av DNK» har i mange, mange år, også før min tid, hatt et usedvanlig godt samarbeid med full respekt for hverandres forskjeller. Vi har valgt å legge større vekt på det som forener. Ingveig kom til å bli enda en viktig person i det samarbeidet. Vi samarbeidet bl.a. om en del fellesgudstjenester på Tronsvangen knyttet til bestemte temaer – bl.a. om våre kirkers holdninger til enslige- vi hadde mye å prate om og dele med hverandre om det temaet for mange år siden – ikke uten munter humring.

Vi takker for fellesskap i tro; for mange, mange samvær, for kjennskap og vennskap – og jeg får jo også si: for godt naboskap! Vi minnes Ingveig med glede og takknemlighet og lyser fred over hennes minne.

Mitt dikt - min sang

*Bygdepresten var utsatt for mye kritikk,
for han hadde ei snadde dessverre,
å den dampa han på når til kjerka han gikk,
mange syns det var synd mot Vårherre.*

*En av menighetens forbritrede menn
tok sin sykkel og oppsøkte presten,
nei goddag er det deg, slå deg ned kjære venn,
sa han far til den syklende gjesten.*

*Han fikk kaffe og kaker- og takket litt mutt,
Presten tente sin snadde og spøkte.
Det er synd det du nå gjør, sa mannen til slutt,
tror du kanskje at frelseren røykte?
Presten svarte på det både vennlig og blid,
for han var ikke sånn at han hykla:*

*«Om han tok seg en røyk kan jeg slett ikke si,
men jeg vet at han aldri har sykla...!»*

Diktet var valgt ut av Per Inge Måna

Livets gang

Døpte:

Kristian Håtveit
Herman Ledang
Matheo Tangen Fløtten
Zelda Løkken Grøtting

Døde:

Olaug Steihaug
Sigrid Samuelshaug
Gerd Ingeveig Moldstad
(pinsemenigheten)
Asbjørg Reinertsen
Britt Thoresen
Mary Granrud
Jenny Helene Horten
Margrethe Liv Bjørn
Magnvor Gerda Sørhuus
Kåre Ove Dalen

Vigslers: Ann Kristin Nyutstumo og Jan Erik Gjermundshaug
Silje Andrea Maana Lopez og Rune Eng
Marte-Astrid Uppstad Buttingsrud og Henning Aleksander Nordmoen

Stoff til neste nummer av bladet må være innlevert innen 30. januar 2019

PREST

ALVDAL KIRKEKONTOR

Besøksadresse: Dalseggen
Alvdal kommunehus
Postadresse: Gjelen 4, 2560 Alvdal
Telefon 62 48 90 55

ÅPNINGSTIDER

Man - fre kl 09.00-14.00

DAGLIG LEDER/KIRKEVERGE

Stein Roar Kvam
Mobil 902 31 341
epost: alvdalkirke0438@yahoo.com

TROSOPPLERER

Hilde Gellein Løkken
Mobil 971 05 333
epost: hilde@tynsetkirke.no

KANTOR

May Synnøve Åvik
Mobil 971 20 424

KIRKETJENER/KIRKEGÅRDSARBEIDER

Roadl Haug
Mobil 474 13 588

ALVDAL SOKNERÅD

Leder: Per Inge Måna
Mobil 419 25 131

EGNUND KAPELL

Kontakt kirkevergen i Folldal.
Administreres fra kirkekontoret i Folldal,
telefon 62 49 10 00

LEDER I KAPELUTVALG, EGNUND

Dagny Straalberg Mills, mobil 922 85 655

KONTONUMMER FOR GAVER/INNBET. TIL:

- kirke og menighet: 1822.34.75023
- menighetsblad, 1895.08.07748, ref. 10
- kirkegård, 1895.08.07748, ref. 20
- kirkemusikk, 1895.08.07748, ref. 30

HJEMMESIDE: www.alvdalkirke.com

Gudstjenester

ALLE GUDSTJENESTER ER KL. 11.00 HVIS IKKE ANNET ER OPPGITT. LISTEN SETTES OPP MED FORBEHOLD OM ENDRINGER.

18. nov. **Alvdal kirke** kl. 19.00.
Salmekveld v/Kari Holte.

---

2. des. **Alvdal kirke** kl. 11.00.
Adventsgudstjeneste
v/Kari Holte.

---

24. des. **Egnund kapell** kl. 11.00
v/Tor Tvedt.
Solsida kl. 13.30 v/Kari Holte
Alvdal kirke kl. 15.00
v/Tor Tvedt.

---

25. des. **Alvdal kirke** kl. 11.00
v/Tor Tvedt.

2019:

20. jan. **Alvdal kirke** kl. 11.00
v/Simen Simensen.

---

27. jan. **Alvdal kirke** kl. 19.00
Salmekveld v/Kari Holte.

---

10. febr. **Alvdal kirke** kl. 11.00
v/Simen Simensen.
